

кой-то весма много сердце-то ми докачатъ. Отець мой и мужъ мой, са два-та предмета на моя-та любовь, и наплашавамся да изгубя одного-то, а отъ другій-атъ да ся изгоня. Ахъ! родила самъ ся за да страдая и незная когда муки-те мои ще ся совершатъ.

Арт. Миледи. (поздравляющійя),

Наме. Ты тука Господине? незвайшь ли состояніе-то на тойзи домъ?

Арт. Да не бы да ви додѣвамое-то присутствіе? дойдохъ тука споредъ заповѣдь-та твоего мужа.

Наме. Прощавай ако си отхождамъ; не искахъ заедно онъ съ тебе да мя намѣри.

Арт. Стори какъ-то ти е угодно. (на отхождане).

Наме. Милордъ, имашъ ли нѣкоя повинна ради отца моего?

Арт. Едно писмо отъ тайный державный писарь. (приближава малко).

Наме. Показува ли ни благы надежды?

Арт. Темво ми ся вижда, не го разумѣвамъ добръ.

Наме. О небеса! остави мя да го видя